

buiten spoor

Gastvrije leden

De NTKC in
oorlogstijd

De Wereldfietser

Buitenspoor verschijnt 4 x per jaar

Uiterste inleverdatum kopij nieuws van de club/terreinen voor nr. 3 (juli - september): 19 mei 2020.

De redactie heeft het recht om kopij in te korten, anderszins te wijzigen of in het geheel niet op te nemen.

Redactie Marleen Blokhuis, Janwillem van Dijk, Margreet Geels, Nienke Onkenhout, Martijn Treffers, Roosmarij Vanhommerig.
Eindredactie Anne en Eli Vlessing
redactie@kampeerclub.nl

Aan dit nummer werkten mee

Henni Bunnik, Jan Das, Albert Fien, Karen van Geffen, Ton Hermans, Marieke van Heummen, Gert-Jan Kooren, Karin Koppen, Martin Loerakker, Tim Oosthoek, Claar Talsma, Vincent Tollenaar en Joanne Wissink.

Advertentie-acquisitie

advertenties@kampeerclub.nl
De vereniging is niet aansprakelijk voor de inhoud van commerciële advertenties.

Ontwerp

LevievanderMeer.nl
Foto omslag Marieke van Heummen
Druk robstolk@

NTKC (Nederlandse Toeristen Kampeer Club) is een vereniging die zich richt op sportief kamperen met bescheiden uitrusting en op het behoud en herstel van natuur en landschap op haar terreinen.

Kernwaarden zijn rust en ruimte, respect voor natuur, milieu en voor elkaar. NTKC beoogt geen winst, functioneert geheel op basis van zelfwerkzaamheid van de leden en beschikt over 20 natuurterreinen door heel Nederland. Opgericht 5 mei 1912; lid FICC. Het clubjaar loopt van 1 oktober t/m 30 september (opzeggen voor 1 september).

Algemene informatie vind je op/in www.kampeerclub.nl, Buitenspoor en de NTKC Nieuwsbrief.

Clubbureau NTKC Larikslaan 5,
3833 AM Leusden, tel. 0334323376
clubbureau@kampeerclub.nl
www.kampeerclub.nl

Inhoud

4 Open armen én erven voor wandelaars en fietsers

Gastvrije leden

10 In gesprek met Yoëlle van Driel

12 De NTKC in oorlogstijd

14 De Wereldfietsers

19 Mini Expeditie

En verder

- 8 Kamperen in de kunst
Eenpitter
- 9 Jeugdsectie
- 16 Problematische processies
- 17 Buitenkinderen
- 18 Zwerversteken
Voor het voetlicht
- 20 Nieuws van de club
Nieuws van de terreinen

Selectie uit de agenda

Natuurlijk veel werkweekenden, maar ook een grote keuze aan clubactiviteiten.
Lees vooral de volledige agenda op kampeerclub.nl > clubberichten > agenda

Introductie Jeugdsectie

Van **29 tot en met 31 mei** organiseert de Jeugdsectie het jaarlijkse introductieweekend, dit keer op 't Aagt in Eenrum.

Steiger bouwen

Op **17 mei** wordt op Huizen de kanosteiger naar het Gooimeer weer opgebouwd.

Kennemerland Fietstocht

Van **25 juni tot en met 4 juli**: route, thema en aanmelding via de website.

VOORWOORD

Een middel

Waarom kamperen we eigenlijk? 'Nou, om lekker buiten te zijn, uit de stad te zijn, om met minimale impact in de natuur te verblijven, om steeds op een andere, mooie plek te zijn, om je onafhankelijk te voelen, om eens lekker met de kinderen naar buiten te gaan, om te wandelen of te fietsen, om eens lekker zonder de kinderen naar buiten te gaan, om dat boek eindelijk eens uit te lezen ...' Vul maar aan.

Niemand zal zeggen: 'Wij gaan kamperen om de tent op te zetten.' Of 'Wij kamperen om de haringen in de grond te hameren en de scheerlijnen eens lekker op te spannen.' Nee, kamperen is een middel. Een middel om, voor iedereen persoonlijke, doelen te bereiken. Doelen die misschien helemaal niet zo duidelijk zijn. Doelen die je je pas realiseert en onder woorden brengt als iemand vraagt 'waarom kampeer jij eigenlijk?' Dan besef je opeens waar kamperen allemaal een middel voor is.

Maar kamperen is ook een middel tégen van alles. Tegen stress, tegen benauwdheid, tegen ademnood, tegen verveling. Tegen uitzichtloosheid, tegen ligbadverslaving en tegen ochtendhumeur. Vul maar aan.

Werd je ooit lid van een kampeerclub, dan deed je dat omdat je kamperen leuk vond. Maar bewust of onbewust dus eigenlijk omdat 'kamperen' je leven net wat rijker, mooier en frisser kon maken.

Het is weer voorjaar. We roepen alle leden van 'onze' kampeerclub op om heerlijk op onze terreinen te gaan kamperen. Met welk doel dan ook. Geniet ervan.

Anne Vlessing, eindredacteur

Open armen én erven voor wandelaars en fietsers

Tekst Nienke Onkenhout, foto's van de gastvrije leden, illustraties Eli Vlessing

Ken je dat? Een heerlijke dag gewandeld of gefietst in de natuur en genoten van rust en ruimte? En dan eindigen op een compleet oninteressante camping vol met stacaravans, gewone caravans en bungalowtenten en een heel klein veldje voor trekkerstenten? Wat een afknapper hè!

Dat hoeft niet altijd zo te zijn. Behalve de NTKC-terreinen zijn er de natuurkampeerterreinen, maar er is nóg een optie: NTKC-leden (inmiddels tien) stellen hun erf, tuin of weilandje open voor de tentjes van fietsende en wandelende clubgenoten. Dit zijn de 'gastvrije leden'. Ze dragen de club een warm hart toe en willen iets terugdoen of gewoon hun medeleden een fijne kampeerplek geven. Ze verwelkomen je met open armen, maar zonder dat je meteen op de koffie moet komen en ook zonder dat je bang hoeft te zijn dat je hun privacy aantast. En: de meeste adressen liggen vlak bij een LAW-route!

Drie gastvrije leden leggen uit waarom ze hun tuin of erf beschikbaar stellen voor clubgenoten.

Gastvrije leden

Pieter Tabak en Jolande Sanders uit Balloo

Balloo ligt dicht bij Assen, tegen het Nationaal Beek- en Esdorp-landschap Drentsche Aa aan. Er zijn grafheuvels uit de IJzertijd, een hunebed, het Balloërveld met een grote schaapskudde. Veel te zien en veel te genieten. Een perfecte omgeving voor een wandeltocht van een paar dagen met het gezin.

'Wij zijn zelf wandelaars dus we weten dat het soms heel lastig is om een slaapplek te vinden – laat staan een leuke. De fietsroute LF14 (de Saksenroute) loopt dwars door ons dorp en LAW 9 (het Pieterpad) is 800 meter verderop. Er moeten toch genoeg wandelende NTKC'ers zijn die een plek nodig hebben om te overnachten. Daarom hebben we een paar jaar geleden een berichtje naar het hoofdbestuur gestuurd dat we ons erf wilden openstellen voor clubgenoten. Na wat wikken en wegen ging men akkoord en inmiddels zijn er tien gastvrije leden.

Jammer genoeg wordt er nog maar weinig gebruik van gemaakt. Misschien vinden mensen het moeilijk om 'zomaar' bij mensen te gaan kamperen of denken ze dat ze verplicht gezellig moeten zijn. Maar dat is absoluut niet zo! Wij zijn geboren NTKC'ers en we hebben een behoorlijk terrein in een, qua NTKC-terreinen, beetje 'leeg' gebied. We laten graag ook anderen genieten van deze prachtige omgeving – wandelaars, maar ook fietsers natuurlijk.

Wij kunnen ons terrein makkelijk delen zonder dat je elkaar voor de voeten loopt. Het is ongeveer een halve hectare groot en aan de bosrand is een weilandje waar je fijn kunt kamperen. Van een klein kampvuurtje maken we geen probleem. De vorige bewoner van het huis was eigenlijk een keuterboertje waardoor ons terrein ook afwisselend is: weide, houtwallen, een grote moestuin. Bij dezen zijn wandelende of fietsende NTKC'ers nogmaals van harte uitgenodigd om een dagje bij te komen op ons terrein. We hebben een trampoline, kippen, een oude kat. Kampeerdere maken dus ook nog kans op een eitje en de moestuin levert vaak meer op dan we op kunnen!

Marieke van Leeuwen uit Nij Beets

Nij Beets ligt in Friesland, zo'n 12 kilometer ten zuidwesten van Drachten. Op ongeveer 30 kilometer vind je het NTKC-terrein Zorgvlied – wandelaars kunnen desgewenst een tussenstop maken in Hoornsterzwaag, daar wonen ook gastvrije leden.

'Je kunt bij helder weer een deel van de Melkweg zien, zo donker is het hier! Ons huis staat ongeveer 350 meter van de weg, dus stil is het ook. Er is plek zat, ons terrein is ongeveer een halve hectare groot. Mede-clubleden zijn echt van harte welkom, meestal zijn we er gewoon.

Op ons erf – eigenlijk het achterste deel van de tuin, op zo'n 100 meter van het huis – passen wat tentjes. Het is een veld met gras en bij ons tweemaaljaarlijkse familiefeest is er voldoende plek voor iedereen. Kampeerders hebben een eigen douche. In mijn atelier kunnen de mensen gebruik maken van een kraan en toilet. Ik maak namelijk keramiek en ik schilder en daar heb ik een eigen, vrijstaand atelier voor. We zijn nu trouwens bezig om van een deel van de tuin een beeldentuin te maken, daar komen een aantal werken van mij te staan. Je kampeert dus straks tussen de kunst.

De mensen kunnen hun eigen gang gaan, ze hoeven echt niet 'gezellig' te doen met ons. Vorig jaar hadden we hier kampeerders, die hadden chocolade voor ons meegenomen. Heel erg aardig maar dat hoeft dus echt niet.

We vinden het leuk ons terrein te delen en we leiden mensen ook graag rond maar er hoeft niets.

Je kampeert bij ons straks tussen de kunst

Ik ben nu 62 jaar lid van de NTKC en hou nog steeds erg van eenvoudig kamperen. Omdat we inmiddels met pensioen zijn, kamperen we ook weer vaker. Daarom heb ik wel graag dat men het een dag of wat van tevoren meldt dat men wil komen, ook om teleurstellingen te voorkomen. O, en goed om te weten voor clubleden die hier in de buurt komen fietsen of wandelen: het derde weekend van juli is hier vlakbij het Veenhoop Festival (17-20 juli) – de band Normaal kwam er een aantal keren. Leuk voor sommigen, maar dat weekend is dus niet zo rustig ... Maar alle andere dagen van het jaar is Nij Beets een fijne plaats om een stop te maken.'

Waar en hoe

In het noorden van het land waar tussen Zorgvlied en Eenrum flink wat kilometers liggen ben je welkom op liefst vijf adressen.

Dan zijn er twee tussen Schaijk en Sint Geertruid en verder kun je in Eibergen, de Alblasserwaard en Zeeuws-Vlaanderen je tentje neerzetten op een unieke plek.

Er zijn een paar eenvoudige spelregels:

- Kamperen bij gastvrije leden is uitsluitend voor NTKC-leden, niet voor introducés.
- Per locatie kunnen er maximaal twee tentjes staan.
- Je neemt vooraf contact op per telefoon of e-mail; de mailadressen en telefoonnummers vind je als je bent ingelogd op de website.
- De gastvrije leden zien het als wederdienst en rekenen daarom geen kampgeld.
- Afval neem je zelf weer mee.

Op de website vind je alle informatie.

Marieke Smolders uit Waterlandkerkje

Waterlandkerkje ligt in Zeeuws-Vlaanderen tegen de Belgische grens. Op een mooie fietsafstand ligt het NTKC-terrein Zuudschorre in Ellewoutsdijk. Je kunt het zelfs voor een deel met openbaar vervoer doen, dus ook voor wandelaars kan dat een leuke trip zijn. De Westerschelde kun je oversteken met de veerboot van Vlissingen naar Breskens (11 kilometer van Waterlandkerkje) of met de bus door de Westerscheldetunnel (voor € 1,95 mag je fiets mee), dan is het nog zo'n 20 kilometer. En na een verblijf in Waterlandkerkje kun je doorsteken naar het zonnige zuiden.

'Meer dan 20 jaar geleden verhuisden mijn partner en ik van de Randstad naar Zeeland. Want hier in Waterlandkerkje hebben we wél plek voor onze vijftientig pony's, vijftien schapen, vijf kinderen, vijf katten, een hond en een aantal kippen.

Ik ben echt een NTKC-kind, heb ook lang bij de Jeugdsectie gezeten, maar nu kampeer ik nog maar één keer per jaar: begin september hebben we een kampje met een aantal oude JS-leden. Verder hoef ik eigenlijk nooit meer weg! Maar omdat ik het leuk vind om toch nog een beetje betrokken te zijn bij de club, heb ik een tijd terug het hoofdbestuur gemeld dat we ons erf beschikbaar wilden stellen voor passanten. Je kunt altijd bij ons terecht – als wij zelf weg zijn, past er iemand op onze dieren. Alleen het weekend van 5 t/m 7 juni is niet helemaal optimaal: dan zijn de Meerminnefeesten in het dorp.

We dachten, we maken het voor NTKC'ers mogelijk om een nachtje in Zeeuws-Vlaanderen te verblijven. Ons terrein is ongeveer 3 hectare

*Hier hebben we wél plek
voor onze vijftientig pony's,
vijftien schapen, vijf kinderen,
vijf katten, een hond en
een aantal kippen*

groot en ligt midden in agrarisch gebied. Het is er zó ruim en rustig! Het grootste deel van ons land is natuurlijk bestemd voor de pony's en de schapen, maar in de 'voortuin' passen met gemak twee tentjes. 's Morgens is er zon maar niet ook weer niet teveel. Je moet de voortuin wel delen met het kippenhok plus uitloop van zo'n 10 x 10 meter en een grote trampoline! Onze keuken en een badkamer bevinden zich in de aanbouw van de woning. Zelf hebben wij boven een eigen badkamer.

Het is leuk om even een praatje te maken met de kampeerders – daarna laten we je gewoon met rust hoor. Maar zo blijven we verbonden met de club. Ik hoop dan ook dat meer mensen ons gaan vinden.'

Kudde

Tussen de boterbloemen staan geen koeien, geen schapen, maar kleine caravans. Wordt hier gekampeerd? Afgezien van de caravannetjes duidt niets op de aanwezigheid van mensen. Een opslag is het ook niet; daarvoor staan de caravans te ver uit elkaar en groeit het gras waar ze op staan te welig. Eerder doen deze identieke, ouderwetse kampeerwagentjes denken aan gekloond vee. Of aan entiteiten van een andere planeet, die via hun dissels met elkaar kunnen communiceren en zich zacht zoemend naar elkaar toe of van elkaar af zouden kunnen bewegen. Of zijn ze als verspreide paddestoelen uit de weidegrond geschoten?

Erica Scheper schildert vaker caravans (zie ericascheper.nl). Caravans alleen, tussen hoge heggen, als dieren in een hok. Of caravans in groepen, in bos of weiland, als een kudde. Altijd zonder mensen en – wat me pas na een tijdje opvalt – vrijwel altijd zonder deuren. Volgens haar website is de rode draad in Schepers werk ‘verwondering over de discrepantie tussen het overduidelijke menselijk streven naar uniciteit enerzijds en kuddegedrag anderzijds’. Caravans als symbool voor menselijk gedrag. Of toch als wezens met een niet-menselijke, geheimzinnige intelligentie?

Marleen Blokhuis

Erica Scheper, *Kuddedieren*, 2008, olieverf op doek, 90 x 130 cm, collectie Rabobank

eenpitter

Alle eenpitterrecepten vind je verzameld op de website.

Vers gevangen koolrabi

's Winters kamperen is leuk, maar kamperen in de lente is fijner. Langere dagen, fluitender vogeltjes, mensvriendelijker buitentemperaturen en versere groenten die bovendien niet uit een kas of een ver land komen.

Tijd dus voor een maaltijd met lekker veel rauwkost – en dan bij voorkeur rauwkost uit Duitsland, waar bio-winkeltjes nog wel eens koolrabi uit eigen teelt te koop hebben. 's Ochtends vroeg geoogst, dezelfde dag nog in het schap. Maak van een fietstocht rond Winterswijk, Ootmarsum of Eibergen (gastvrij lid) een koolrabi-jacht in Duitsland! Of ga gewoon naar een Nederlandse supermarkt ...

Schil 1 spartelverse koolrabi, hak 'm in tweeën en snijd de beide helften in lucifertjes. Meng met het sap van een halve citroen.

Snijd 1 frisse appel in kleine stukjes (lucifertjes is waarschijnlijk te ambitieus) en meng die door de koolrabi.

Rooster, onder voortdurend husselen, 100 gram zonnebloempitten in een droge koekenpan bruin. Roer ze direct uit de pan door de rauwkost.

Eet met niet al te subtiel belegd brood. Italiaanse bollen met pittige (vega) burgers, bijvoorbeeld.

Gert-Jan Kooren

Illustratie Loes van Oosten, loesvanoosten.com

JeugdSectie

Gesprek met Benji (21)

Sinds wanneer JS?

Eerste keer was tijdens de voorrally in Frankrijk (deze werd door de Engelsen georganiseerd). Sindsdien kom ik als ik tijd heb. In mijn eerste jaar behoorde ik zelfs tot de top tien van meest kamperende deelnemers.

Vertel iets over afgelopen rally's

De afgelopen rally was wel prima. Opvallend was dat er tijdens Pasen groen bier (ja, echt waar) werd verkocht. Bij toekomstige rally's moeten er eigenlijk ook klompen mee voor de kabouterdans, nou ja als die klompen tenminste passen. Al die rally's haal ik een beetje door elkaar, maar het waren allemaal leuke ervaringen. Er liepen ook wel eens wat dingen stroef: de tentstokken van onze tent bijvoorbeeld, die waren in de auto achtergebleven en zijn niet meegegaan met de bus naar Kroatië. Dan sta je daar dus met alleen een tentdoek! En een tent opzetten zonder stokken, dat is erg moeilijk. Ook bleek dat een waterdichte telefoon onderwater niet per se waterdicht is 😞.

Slim bekeken van Benji

Neem een kampeerpartner mee. Als je het dan goed regelt, hoef je zelf niets mee te nemen.

Join us on Facebook

9 **buiten
spoor**

jeugdsectie@kampeerclub.nl

JS'er in de kijker

Naam: **Wouter Brobbel**

Woonplaats: **Rozenburg ZH**

Leeftijd: **25 jaar**

Studie: **Megatronica**

Tent: **Outwell Cloud 3**

Favoriete kampeerkost:

Aardappelen, groente en vlees van het kampvuur

JS sinds: **7-6-2019**

introductie-weekend

Spannendste JS-ervaring:

'jachtseizoen in het donker' tijdens het weekend met de Belgen: je loopt zonder licht en in het donker recht door het bos achter een ander team aan. Dan blijkt je te zijn verdwaald en heb je geen idee meer waar het andere team is gebleven.

Kampeerkunde:

Twee dingen: als de tent niet opzetbaar blijkt te zijn en verdwalen in het bos.

Bij het jubileumkamp '100 jaar NTKC' in 2012 wees haar moeder Yoëlle waar de Jeugdsectie (JS) stond: 'ga daar maar bij staan met je tent!' Twee jaar later werd Yoëlle lid van het JS-bestuur, daarna vicevoorzitter en sinds 2017 is ze voorzitter. Ze ziet de JS, waar jongeren van 14 tot 26 jaar zelfstandig met elkaar kamperen, als leerschool voor een actief NTKC-lidmaatschap – of zelfs voor het leven.

Interview Marleen Blokhuis, foto Henni Bunnik

'Ga je nú kamperen?', vroegen Yoëlles studiegenoten in januari vol ongeloof toen ze vertelde over het jeugdsectie-nieuwjaarsweekend. Een beetje 'tegen de stroom in' is het ook wel: als jonge twintiger, met een druk studentenleven inclusief bijbaan, zo'n 10 à 12 keer per jaar een weekend op een NTKC-terrein gaan kamperen en ook nog eens in een bestuursfunctie die weekenden mede mogelijk maken. 'Maar kamperen vind ik heel fijn, en die JS-weekendjes fungeren voor mij als stok achter de deur om daar tijd voor vrij te maken. We kaarten of doen andere spellen, we zitten bij het kampvuur, maar we plannen het weekend niet vol. Je mag er zijn zonder dat je iets moet. Als voorzitter zet ik me ervoor in dat deze manier van kamperen blijft bestaan, en probeer ik om dat zo fijn en veilig mogelijk te maken voor andere mensen.'

Delen en openstaan

'We zijn als Jeugdsectie een hechte groep – dan moet je oppassen dat je niet gesloten overkomt. Ik wil graag dat nieuwe mensen zich welkom voelen. Bij onze deelnemersvergaderingen zeggen we vaak: als er nieuwkomers zijn, maak een praatje met ze. Als het goed is let iedereen daarop, maar het bestuur helemaal. Om gesloten subgroepjes te voorkomen, zorgen we er bij activiteiten altijd voor dat mensen die veel met elkaar omgaan, in verschillende teams komen. Stelletjes halen we ook altijd uit elkaar. Ik heb het idee dat het werkt, dat mensen zichzelf kunnen zijn. Als je vaker naar een

JS-kampje komt, pas je als het goed is altijd érgens als een puzzelstukje in. Dit klinkt een beetje als "oma spreekt", maar de JS heeft ook wel eens een minder goed imago gehad. De afgelopen jaren hebben we ons best gedaan om dat te veranderen. We zijn bijvoorbeeld ons reglement aan het vernieuwen, onder andere ten aanzien van alcoholgebruik. En als we pannenkoeken bakken en er is genoeg beslag, nodigen we iedereen op het terrein, vooral kinderen, uit om een pannenkoek te komen eten. Zo proberen we meer open te staan en te delen.'

Moeder-overste

'Tijdens JS-kampjes krijgen deelnemers vanzelf de NTKC-manier van kamperen mee. Goed voor de natuur zorgen. 's Zondags altijd met de hele groep het toiletgebouw schoonmaken. Zo wordt dat iets heel gewoons. Ook houden we elk jaar een werkweekend op een van de terreinen, vorig jaar en dit jaar zelfs twee. Om de JS – en indirect de NTKC – te laten voortbestaan, moeten we bekender worden binnen de club. We zorgen er daarom voor om zichtbaar te zijn: in de clubagenda, in Buitenspoor, op een lijst met JS-evenementen bij elk toiletgebouw. En als we iemand in onze leeftijdscategorie op een terrein zien, spreken we die gewoon aan.

Om ook jongeren van buiten te bereiken, hebben we in februari de IVN-jongeren-groep WoesteLand uitgenodigd voor ons werkweekend in Lochem. En een aantal van ons gaat met PromoPlus naar beur-

zen. Maar binnen de NTKC is nog zo veel te winnen, dat dáár onze prioriteit ligt. De meeste aanwas krijgen we trouwens via huidige deelnemers. Ook de organisatie van de internationale FICC-rally geeft altijd een boost. In 2023 willen we die weer naar Nederland halen.

Als voorzitter organiseer je samen met de penningmeester de JS-reis naar de rally, dat doe ik dit jaar voor de vierde keer. Dat is leuk en spannend en heeft ook bijgedragen aan mijn "moedergevoel" binnen de JS. Ik zeg dan: "smeer je in", of "drink je wel genoeg?" Toen ik vorig jaar tegen een burn-out aan zat, heb ik moeten leren: waar voel je je verantwoordelijk voor en waarvoor niet? De rally heb ik toen echt als leerervaring kunnen gebruiken.'

Grijze bolletjes

'Vorig jaar zijn we voor het eerst met een grote groep, een man of 20, naar de ALV gegaan en dit jaar doen we dat weer. Zo geven we mee dat we onderdeel zijn van een grotere club. Ook willen we een tegenwicht bieden aan de "grijze bolletjes" die daar zitten. We maken ook wel eens grapjes over het overnemen van het hoofdbestuur. Wat ik als HB-lid anders zou doen? Meer contact houden met de JS, ons meer op jongeren richten dan nu gebeurt en beter digitaal bereikbaar zijn. Kunnen we nog meer met milieu en duurzaamheid? Wat ik in elk geval zou meenemen is wat ik van Jan Kuiper leerde: we gaan zo snel als de langzaamste schakel. Maar als mensen wél iets willen, dan ook niet treuzelen, maar gáán!'

In gesprek met
Yoëlle van Driel

De NTKC in oorlogstijd

Tekst Jan Das, foto's NTKC-archief en ANWB-archief

Omslag Kampeerkampioen, 1941

De bevrijding in 1945 betekende het einde van een, voor Nederland, vijfjarige oorlog en bezetting. Hoe is de NTKC die periode doorgekomen? Het waren jaren van overleven, in de schaduw van de ANWB.

'Een korte hevige oorlog raasde over ons land en liet ons diep geschokt en verbijsterd achter' schreef de redactie van ons clubblad *Kampeeren* in het juninummer van 1940 – een maand na de Duitse inval. Het bestuur hoopt met het blad 'mee te werken aan een spoedig herstel van ons geestelijk evenwicht'. Dat was zeker nodig, want de eerste anderhalf jaar na die dramatische meidagen van 1940 regende het opzeggingen en verdwenen leden uit het zicht: Joodse clubgenoten, onderduikers, slachtoffers van oorlogshandelingen.

Het bestuur nam zich voor de NTKC uit de wind te houden. De meeste mensen probeerden zo veel mogelijk met hun oude leventje door te gaan. Zo ook binnen de NTKC. Het clubblad bleef verschijnen met kampeerverhalen en het aankondigen van activiteiten. Dat duurde niet lang. Het blad werd eind 1942 verboden. Gelukkig hield de ANWB zich inmiddels actief bezig met tentkamperen en bood de NTKC een pagina voor clubmededelingen aan in de *Kampeerkampioen*. Het nieuwe hoofd van de kampeersector van de ANWB, Bab van der Weyde, werd tevens secretaris van het NTKC-bestuur. Daarmee was onze administratie in veilige handen. Zo kon onze club overleven in de schaduw van de ANWB. De Duitsers zagen voorlopig wel het belang in van een goed functionerende toeristenbond binnen de Nederlandse samenleving.

Kamperen, een van de weinige recreatiemogelijkheden, werd toen snel populair in brede lagen van de bevolking. De bezetter zag dat met lede ogen aan. In 1941 kwam een verbod op nachtverblijf in een tent tussen 24 en 4 uur. De ANWB kwam meteen tot een regeling met eigenaren van door de bond goedgekeurde kampeerterrainen, kampeerboerderijen en landgoedkampen. Zij mochten alleen kampeers toelaten die in het bezit waren van een door de bond verstrekte kampeerkaart. Het meenemen van een eigen tent was daarbij een vereiste. Daarbij moest er een ordentelijk nachtonderkomen zijn. Hooizolders, stallen en schuren moesten in de buurt van de tenten zijn. Je moest je tent overdag gebruiken, want het moest op kamperen blijven lijken. 'Slapen bij de boer' werd een rage. Wildgroei alom. Voorjaar 1943 besloot de bezetter daarom het kamperen buiten de door de ANWB goedgekeurde nachtverblijven overal te verbieden.

Kampeerkkaart, 1941

Kamperen bij de boer, verzamelen van stro 1942

ANWB-folder 'Corvée' uit 1941, met illustratie van Fiep Westendorp

Staf oefenkamp

De ANWB stelde in juni 1944 kampeementors aan. Die maatregel was vooral bedoeld voor na de oorlog. De mentors, vaak leden van de NTKC, moesten letten op wijze van kamperen, kleding en gedrag. Want daarover maakte de kampeerelite zich, gelet op de toekomst, vooral zorgen. De ANWB zette een kampeerschool op die onder andere op het landgoedkamp bij het eerder genoemde Pluismeer kampeercursussen gaf.

Voor de paar honderd clubleden verspreid over het land waren de spaarzame onderlinge contacten in de oorlogsjaren belangrijk. Ondanks de obstakels waarmee de Duitse bezetter het kamperen belemmerde, groeiden de wachtlijsten met nieuwe aanmeldingen. Die leidden medio 1944 tot een ledenstop. Het laatste nummer van de *Kampeerkampioen* verscheen op 5 september 1944, vlak voor de slag om Arnhem. De Spoorwegstaking van 17 september en de hongerwinter die daarop volgde deden de rest. Niemand dacht meer aan kamperen. Men had wel wat anders aan het hoofd. Het was wachten op betere tijden.

NTKC weekendkamp bij Kasteel De Haar, 1942

De NTKC zat in die oorlogsjaren niet bij de pakken neer. Het bestuur organiseerde overal in het land clubweekends en andere bijeenkomsten. Clubleden schreven artikelen in de *Kampeerkampioen* alsof er niets aan de hand was. Zo hield zij de belangstelling voor het kamperen levend en stimuleerde zij het onderling contact. Kampeerstijl, goed materiaal en kampeergedrag bleven belangrijk.

Het 30-jarig bestaan van de NTKC in 1942 kon intussen niet ongemerkt voorbij gaan. De eindredacteur schreef in het meinummer van de *Kampeerkampioen* pontificaal: 'NTKC: onze beste wensen!' En dat 'namens tienduizenden Nederlandse kampeers'. Twee NTKC-kampen vallen dat jubileumjaar op. In mei kwamen op het landgoedkamp Haarzuilens onverwacht 63 deelnemers bijeen met 35 tenten. 's Nachts was het hutje bij mutje slapen in de bijgebouwen van kasteel De Haar. Het eigenlijke Jubileumkamp was met Pinksteren. Maar liefst 150 clubleden kampeerden rond het Pluismeer bij Lage Vuursche. Zij overnachtten ordentelijk in het Jachthuis van kasteel Drakensteyn. Het kamp werd beleefd als een paradepaardje voor het prille kampeerbeleid van de ANWB.

De Wereldfietser

Tussen de NTKC en diverse andere verenigingen en clubs bestaat een zekere verwantschap. Vaak is de kernactiviteit (bij de NTKC: kamperen) een andere, maar de uitgangspunten en de sfeer vertonen veel overeenkomsten. Dat kan aanleiding zijn om gezamenlijk op te trekken of om van elkaars kennis en ervaring gebruik te maken. Deze keer hebben we eens gekeken hoe het toegaat bij De Wereldfietser.

De vereniging De Wereldfietser bestaat sinds 1994. De Wereldfietser heeft, samen met zusterorganisatie 'De Vakantiefietser' in Vlaanderen, zo'n 4.000 leden. De activiteiten die georganiseerd worden zijn fietstochten, diverse cursussen en beurzen zoals de jaarlijkse Wereldfietsbeurs. Daarnaast kunnen de leden voor heel veel vragen en informatie op de website terecht. 'Je kunt het zo gek niet verzinnen, of er is wel eens een vraag over gesteld. En beantwoord!' Bijzonder trots zijn de Wereldfietzers op hun kwartaalblad 'De Wereldfietser'. 'Ons magazine is voor sommige mensen dé reden geweest om lid te worden.'

Beginnerscursus

Om het echte Wereldfietzers-gevoel te krijgen, doen we mee aan de beginnerscursus. Een cursus voor iedereen die overweegt te gaan fietskamperen en een beeld wil krijgen van wat hem allemaal te wachten staat.

Ronald van der Perk en Fred Kok staan op een zaterdagmiddag klaar om zo'n twaalf cursisten van informatie te voorzien. Het gezelschap is divers: sommigen hebben al meerdere tochten gemaakt en zijn behoorlijk ervaren, anderen kwamen in de loop van vorige week op het idee om wellicht eens te gaan fietskamperen en kwamen zo bij deze cursus terecht. Ook de ambities lopen sterk uiteen: van dagtochten door Nederland tot een maandenlang fietsavontuur door Nieuw-Zeeland.

Stapsgewijs worden alle aspecten van fietskamperen doorlopen. Maar dan ook echt alle aspecten! Gelukkig krijgen we het cursusmateriaal naderhand allemaal in de mailbox.

Omdat de cursus plaatsvindt in de winkel/werkplaats van Horizon Bicycles in Utrecht, kan er regelmatig een fiets worden bijgepakt om alle fietsgerelateerde onderwerpen direct te demonstreren.

Overeenkomsten

Volgens de Wereldfietzers die we bij de cursus spreken, voelen min of meer dezelfde mensen zich aangetrokken tot zowel De Wereldfietser als de NTKC. 'Met simpele middelen optimaal genieten van het verblijven in de natuur. Waarbij voor ons natuurlijk het vervoermiddel heel belangrijk is, maar uiteindelijk staat je beleving centraal. Fietzers willen een degelijke, efficiënte en vooral lichte uitrusting: om mee te fietsen maar ook om mee te kamperen. En ook voor ons is belangrijk: respect voor en genieten van de natuur. Niet voor niets staat fietsen bij ons centraal!'

Het forum en de wiki, op de website van De Wereldfietser, zijn indrukwekkende bronnen van kennis en ervaringen. Hoe zet je zo lichtgewicht mogelijk (toch) lekker koffie onderweg? Heeft iemand tips voor een fietstocht door Jordanië? Of blader eens door het hoofdstuk 'Uitrusting' waarin je over de meest uiteenlopende onderwerpen (meer dan 2.600!) informatie vindt. Vele daarvan zijn zeker ook nuttig voor (NTKC-)kampeersers.

Tips

De cursisten worden deze middag zeer breed en zeer uitgebreid geïnformeerd. De cursusleiders zijn nadrukkelijk geen 'materiaalfreaks': als iemand vraagt of carbon velgen het overwegen waard zijn, luidt het antwoord: 'Ach dat carbon: voor de prijs van twee velgen koop je ook gewoon een hele fiets hè!'

Twee andere, haast achteloos gedeelde tips:

'Reis je per vliegtuig naar je bestemming, dan mag je geen gastankjes meenemen. Fiets na aankomst naar de dichtstbijzijnde camping voor je eerste overnachting – dat is ook de camping waar fietsers de laatste nacht voor vertrek doorbrengen en hun gastankjes achterlaten.' Ook handig: 'Voor kamperen op rotsachtige bodem heb je vaak rotspenen, een soort grote spijkers, nodig.

Maar die zijn vaak weer erg zwaar. Neem er één mee en gebruik die om gaten te slaan waarin je vervolgens je normale, lichtgewicht grondpenen duwt.'

Verschillen

Er schijnen nogal wat 'dubbelden' te zijn, van NTKC en van De Wereldfietser. Ben Huve is er een van. Over de verschillen zegt hij: 'Veel van de tijd, energie en middelen van de NTKC gaan zitten in het verwerven, beheren en onderhouden van het grote aantal terreinen. Bij De Wereldfietser ligt dat anders: daar kan veel meer aandacht worden besteed aan de activiteiten, de tochten en cursussen en het onderhouden en uitbouwen van de al genoemde omvangrijke bronnen van fietskennis en -ervaring.'

Hoe leeft een onderwerp als 'vergrijzing' bij De Wereldfietser? 'Haha, ja dat is bij De Wereldfietser ook wel een punt van aandacht, maar minder dan bij de NTKC. In 2018 is er nog een uitgebreide ledenenquête gehouden, die onder andere heeft geleid tot het gericht werven van jongeren en gezinnen met kinderen. Overigens denk ik dat zowel De Wereldfietser als de NTKC in dat opzicht momenteel de tijdgeest mee hebben.'

Praktijk

Het tweede – praktische – deel van de beginnerscursus vindt plaats van 24 tot 26 april 2020, op Den Treek en Austerlitz. Voor NTKC'ers een mooie kans om eens een Wereldfietser te ontmoeten!

Foto Ton Hermans

In grote delen van het land is de proces- sie een ernstige maar ook vrolijke gebeurtenis. Bij ons in het dorp is het een jaarlijkse hoogtepunt: meisjes in mooie witte jurken, misdienaars in toga en de pastoor eren de patroonheilige van het dorp met een rondje rond de kerk.

Sinds een aantal jaren roept het woord processie andere emoties op. De proces- sierups, de naam is goed gekozen, kan niet op sympathie rekenen. Terwijl ruim dertig jaar geleden natuurliefhebbers de vlag uithingen want de eikenprocessie- rups was na tientallen jaren afwezigheid weer gesignaleerd! Van heinde en ver kwam men kijken! Echter het laatste decennium neemt het aantal rupsen – en daarmee ook de overlast – toe. De minuscule brandharen met weerhaakjes (dus niet de lange witte haren), die de rupsen afschieten bij gevaar, veroorzaken branderige en jeukende bultjes. Die haartjes verschijnen pas na de derde vervelling en worden met elke vervelling vernieuwd. In het nest blijft dan het oude huidje mét brandharen achter en die nesten verergeren het probleem. Bovendien kunnen de haartjes nog wel zeker vijf jaar een reactie kunnen veroorzaken bij mensen en dieren. Na de laatste vervelling verpoppen de rupsen in de

grond en uit de pop kruipt, als het er de tijd voor is, de nachtvlinder. Boven in de eikenbomen vinden man en vrouw elkaar, komt het tot een paring en worden er eitjes op een tak afgezet. Moeder vlin- der bedekt de eitjes liefdevol met schub- ben van haar vleugels.

De eikenprocessierups is een warmte- minnende soort en die spint goed garen bij de huidige klimaatverandering. Dat wil niet zeggen dat een strenge winter onze problemen zou oplossen; proeven met rupseneitjes en zelfs jonge rupsen die twee weken in de diepvries hebben gelegen wijzen uit dat ze daar helemaal geen last van hebben. We zullen ons erbij moeten neerleggen: de eikenprocessie- rups hoort bij onze natuur en binnenkort komt de dennenprocessierups daar nog bij. Het wachten is op het ontstaan van een evenwicht tussen deze plaagdieren en hun predatoren. Vogels, roofvliegen, sluipwespen, larven van gaasvliegen en zelfs mieren pakken de rupsen en vleur- muizen vangen de volwassen vlinders. Maar dan moeten wij er wel voor zorgen dat het goed gaat met deze 'natuurlijke wapens' tegen dit probleem.

Ton Hermans en Karin Koppen

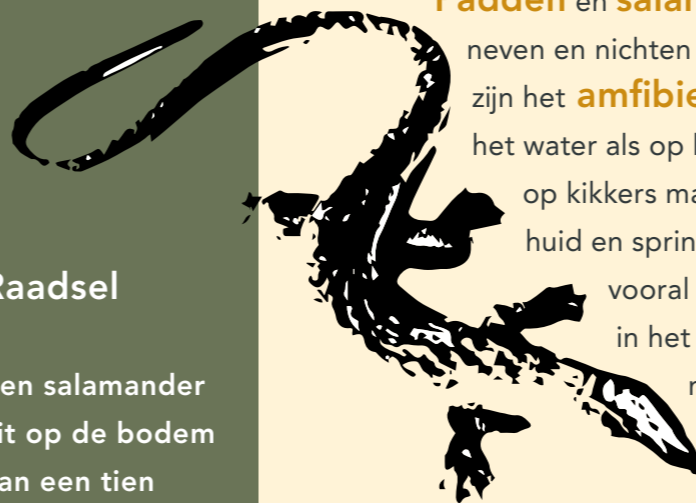
Antwoord: 8 dagen
(op de achtste dag
zakt hij niet weer
terug)

Raadsel

Een salamander zit op de bodem van een tien meter diepe put. Iedere dag klimt hij drie meter omhoog, maar zakt omdat hij zo moe is, weer twee meter. Hoeveel dagen duurt het voordat de salamander uit de put is?

BUITENKINDEREN >>

Padden en **salamanders** zijn de minder bekende neven en nichten van de **kikker**. Net als de kikker zijn het **amfibieën**. Dat betekent dat ze zowel in het water als op het land leven. Padden lijken erg op kikkers maar hebben een dikkere, wrattige huid en springen niet, maar lopen. Padden leven vooral op het land, maar leggen hun eitjes in het water. Niet in klonten (zoals kikkerdril), maar in strengen (lange slierten). De meeste voorkomende soort is de **gewone pad**.

Bij de **vroedmeesterpad** draagt het vrouwtje de eitjes op het uiteinde van haar rug mee. Ieder voorjaar, zo vanaf eind februari, vindt de **paddentrek** plaats.

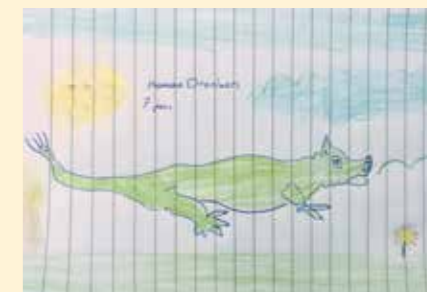
Na hun winterrust gaan de dieren op weg naar het water waar ze – jaren eerder – als **paddenvisje** leefden en als klein padje het water verlieten.

Dat water is de plaats waar ze zullen paren en hun eiersnoeren afzetten. Tijdens hun tocht naar het water moeten de padden vaak drukke verkeerswegen oversteken.

Om te voorkomen dat ze hierbij worden doodgereden, zijn in het hele land vrijwilligers actief als **paddenraper**.

Zij loodsen deze dieren, maar ook kikkers en salamanders, veilig naar de overkant.

Salamanders lijken helemaal niet op kikkers, maar meer op hagedissen. Ze leven vaak in het water of in een vochtige, modderige omgeving. In Nederland leven **zes soorten** salamanders. De meest voorkomende is de **kleine watersalamander**. De meest opvallende is de **vuursalamander**. Deze is geel-zwart gevlekt.

Prijswinnaars van de tekenwedstrijd in het vorige Buitenspoor: Hamza Dronkers (7 jaar) en Olivier Glaubitz (9 jaar)

Een paddenhuis maken

Ga op zoek naar een plek in de tuin die donker, vochtig en koel is, bij voorkeur dus in de buurt van een vijver of andere waterbron. Duw een bloempot met zijn zijkant een stukje in de aarde. Let erop dat de opening naar het zuiden wijst. Bedek de binnenkant en de omgeving van de bloempot met bladeren, compost en mos.

Zwerversteken

Wandelend over de GR 128 spotte Elizabeth Binsbergen dit uitnodigende zwerverstek bij een café in 's-Gravenvoeren (B), zo'n 7 kilometer lopen vanaf Sint Geertruid.

Het NTKC-logo is gebaseerd op een geheim zwerverstek.

Volgens de overlevering lieten zwervers elkaar hiermee weten: 'hier is het veilig', 'hier woont goed volk'. Nog steeds willen we met ons logo een gastvrij welkom uitdrukken.

Ook ergens ons zwerverstek gevonden, of er zelf een gemaakt? Stuur je foto naar redactie@kampeerclub.nl.

Voor het voetlicht in zeven vragen Corry van Nek

Kennismaking

Via een collega van Gert leerden we de NTKC kennen. Voor we lid konden worden moesten we door de ballotage: we gingen op bezoek bij iemand thuis – zo konden ze zien wat voor vlees ze in de kuip hadden. Vervolgens mochten we kamperen en kregen we controle of we ons wel aan de regels hielden.

Tent

Tunneltentje van Vango en een éénstokker van Erdman Schmidt.

Favoriete terrein

De Slufter op Texel en De Heerkuil in St. Geertuid.

Waarom de NTKC

Op de terreinen is altijd plek, je hoeft niet te reserveren en kan aan de hand van de weersvoorzichten de locatie bepalen. Het is binnen de NTKC makkelijk om contact te

leggen met overige kampeers. Ik hou van de kampvuurgesprekken, het voelt toch of we allemaal geestverwanten van elkaar zijn.

Activiteiten

Toen de kinderen nog klein waren deden we hier en daar mee met activiteiten.

Wat heb jij de club te bieden

Gert heeft op het clubbureau gewerkt en daar de kennismakingspakketten voor de nieuwe leden verzorgd. De werkweekenden van Den Treek zetten we altijd in de agenda maar het komt er bijna nooit van om deel te nemen. Natuurlijk zijn we heel vaak kampmeester geweest!

Buitenspoor

Ik moet nog steeds wennen aan het nieuwe Buitenspoor. Het is een mooi blad geworden maar ik mis toch de oude clubberichten.

Leeftijd: 67
NTKC-lid sinds: 1977
Woonplaats: de Bilt
Kampeert met:
echtgenoot Gert
Hobby's: tuinieren in de volkstuin, lezen
In het dagelijks leven:
gepensioneerd adviseur
vorming, training en
ontwikkeling binnen de
gezondheidszorg.
Tegenwoordig o.a. vrijwilligster
binnen het pastoraat

Tekst en foto Anne Vlessing

Het lentebos vol wilde dieren

Voor hun boek 'Mini Expedities' sliepen Claar en Joanne bijna 80 nachten in een tent. Ze verbleven op onbewoonde eilanden, struinden door jungles en voeren over wilde beken. En dat allemaal in Nederland of dicht daarbij. Speciaal voor Buitenspoor gaan ze in vier seizoenen op pad. Dit is de tweede aflevering: een tocht door de jungle tussen Eerbeek en Apeldoorn.

'Ssst, kijk!', sis ik naar achteren. Twee zwarte beesten staan opeens stil in het bos. Een moment kijken we elkaar allemaal aan. Moeten we bang zijn? Al snel kiezen de wilde zwijnen het hazenpad. Maar niet zonder af en toe nog even stil te staan en om te kijken. Wij zijn hier de baas, lijken ze ons te willen zeggen.

Dit deel van de Veluwe is wild en woest, veel minder keurig dan andere delen. Op goed geluk zoeken we met een kaart in de hand onze eigen route. We volgen de beken die hier stromen. Al klinkt dat grootser dan het is. We springen nog makkelijk heen en weer over de beekjes. Even later is zelfs het water helemaal verdwenen. We lopen door de droge canyon met hoge zandwallen aan beide zijden.

Op De Vrijenberg vinden we een kampeerplekje tussen de bomen. Wauw, alsof we in een Zweeds bos staan! Een vuurplaats, een waterpomp en een openluchttoilet. Die laatste bestaat uit niet meer dan een losse wc-pot boven een gat in de grond en een privacyschermje eromheen. Gelukkig ontbreekt het bordje vrij/bezet niet. Naast deze 'luxe' is ons plaatsje zo groot als de Veluwe zelf. Een heel bos om te spelen, hout te sprokkelen en hutten te bouwen.

Ik zit bij het vuur en tel tot 50. Om me heen hoor ik mensen weg rennen. 'Ik kom!' Ik struin door de struiken en spied om me heen. Beweegt daar iets? Nee, niets dan bos en bomen om me heen. Ik ga verder op jacht. Opeens ligt daar iemand tussen de struikjes. Yes, dat is één!

Bij het kampvuur komen we weer tot rust. Alles wat we bij ons hebben proberen we te roosteren op het vuur: paprika's, wortels, komkommer, kaas. De gebakken stroopwafels zijn meteen een klassieker. Inclusief het branden van onze vingers aan de stroop.

Midden in de nacht word ik wakker. Een koude neus, klamme voeten en een stramme rug. Ik probeer het nog even uit te stellen, maar na wat heen en weer draaien kan ik er niet meer onderuit. Ik moet plassen. Slaapzak uit, jas aan, tent uit en dan sta ik in het donkere bos. Terwijl ik snel probeer te plassen hoor ik geritsel achter me. Wat zou dat zijn? Ik kruip snel mijn bed weer in. Rechts liggen twee jongetjes als varkentjes te snurken. Links van me hoor ik geritsel buiten. Een zwijn of een muis? Ik duik dieper weg in mijn slaapzak.

Meer informatie over de route vind je op www.miniexpedities.nl.

Tekst en foto's Claar Talsma en Joanne Wissink

mini
expeditie

Nieuws van de club

Kamperen en klussen

Kamperen in onze club betekent dat je als vrijwilliger bijdraagt aan onderhoud en organisatie van onze vereniging – de NTKC is immers van ons allemaal. De klus waar iedere kampeerder mee te maken krijgt is het dagelijks schoonmaken van het toiletgebouw. Zet je naam op de corveelijst en doe het samen, dan is het ook nog eens gezellig.

Het werk is in principe simpel: veeg met een droge bezem de stoep en de vloeren van het washok schoon (vergeet daarbij niet de douchepotjes mee te nemen). Maak in een daarvoor bestemde emmer een sopje van (liefst warm) water. Maak met de gemerkte borstel kranen en wastafels schoon en een met een schone (gele) doek of met keukenpapier van de rol maak je alles droog.

In een tweede emmer maak je een nieuw sopje. Maak de toiletputten schoon met de met 'WC' gemerkte borstel en maak droog met keukenpapier óf met het daarvoor bestemde (blauwe) doekje. Dweil de vloer, zorg dat die niet te nat wordt. Droog zo nodig even na met een droge dweil. Gooi gebruikt keukenpapier in de afvalbak (nooit in de wc). Hang de uitgespoelde doekjes te drogen aan het lijntje of gooi ze in de wasmand.

Gebruik nooit voor de wc bestemde doekjes of borstels om wastafels, kranen of douchekoppen schoon te maken.

Het kan geen kwaad om af en toe, voor je met de schoonmaakwerkzaamheden begint, met borstel of bezem de spinnenwebben langs de balken weg te halen. Tijdens de voor- en najaarswerkweekenden komen de liefhebbers van spinnen en stof tijdens de grote schoonmaakbeurt echt aan hun trekken!

Het dagelijkse schoonmaakklusje zorgt ervoor dat onze gebouwen er spic en span uit blijven zien. En daar heeft iedereen plezier van.

Caravanmachtiging en caravanstickers

Op dit moment hebben 325 leden met een caravanmachtiging (C400 of C450) een sticker aangevraagd. Ben jij daar ook al bij?

Foto Henni Bunnik

Nog even alles op een rijtje:

- Leden die aan de voorwaarden voldoen (ouder dan 49 jaar en langer dan 7 jaar lid) kunnen, al dan niet in het bezit van een caravan, een machtiging aanvragen.
- Leden met een machtiging kunnen voor hun caravan een sticker met kenteken aanvragen en ontvangen deze als de caravan aan de voorwaarde (dissellengte niet langer dan 6,15 m) voldoet.

- Leden die wel een machtiging hebben, maar geen eigen caravan, kunnen voor de geleende of gehuurde caravan (mits dissellengte niet langer dan 6,15 m) ook een sticker aanvragen. Geef in dit geval minstens een week voor de kampeerperiode het kenteken door aan het Clubbureau.
- Enkele leden hebben een te grote caravan, deze caravans hebben geen sticker, maar de leden hebben van het DB een brief met dispensatie tot 31 maart 2022 gekregen.
- Van 1 oktober tot 1 april kunnen ook leden zonder machtiging in een caravan 'winterkamperen'. Stuur ook in dit geval het kentekennummer tijdig naar het Clubbureau, opdat de caravan (als die niet te lang is) een wintersticker krijgt.

Nelleke van der Meulen, coördinator Clubbureau

Persoonlijke berichten

Overleden

Jan van Telgen,
Deventer, 23-09-2019

Henk Middelkoop,
Ermelo, 17-12-2019

A.C. Barnard,
Utrecht, 28-11-2019

A. Maas-Smilde,
Utrecht, 11-01-2020

Paul H. M. Schneiders,
Almere, 10-12-2019

Jolanda Grooters,
Buinerveen, 05-02-2020

E. Geever, s,
Rijnsburg, 13-12-2019

Opvolger gezocht

Onze club telt zo'n 9.000 leden. Twee procent daarvan is actief in een of andere functie. Dat lijkt niet veel, maar dat zijn 180 functionarissen! Daarnaast is er natuurlijk een veel groter percentage van ons leden-tal, dat een onschatbare bijdrage levert aan het onderhoud van de terreinen en de vele andere handen spandiensten. Op zo'n organisatie mogen we met zijn allen trots zijn!

Een bestuursfunctie bekleed je voor maximaal negen jaar. Dat is gezond, we zijn samen 'eigenaar' van de club, maar persoonlijk eigendom moet het niet worden. In het huidige hoofdbestuur wil Albert Fien (terreinzaken technisch) die negen jaar volmaken. Dat betekent dat hij in maart 2021 aftreedt.

We zoeken nu een opvolger voor Albert, zodat die een tijdje mee kan lopen en de overgang geruisloos kan verlopen. Waarom zoeken we jou? Omdat je bijdraagt aan de goede sfeer in het hoofdbestuur, omdat je samen kunt werken met de terreincommissarissen die de directe verantwoordelijkheid hebben voor het beheer van de terreinen, omdat je bouwkundige zaken kunt aansturen, omdat je inzicht hebt in procedures die met gemeenten en waterschappen op en rond onze terreinen spelen.

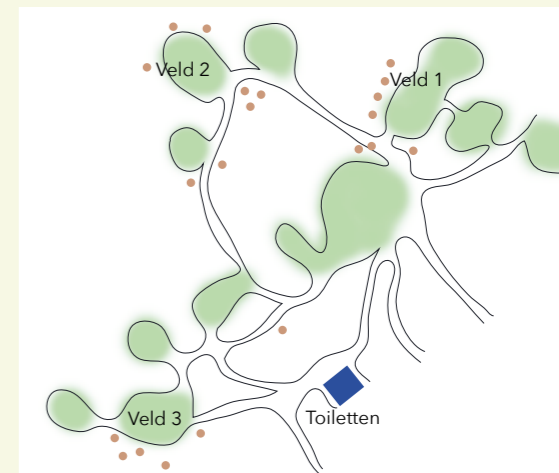
Deze functie in het hoofdbestuur doe je samen. Taken kunnen onderling, afhankelijk van kennis en tijd, verschuiven of anders worden verdeeld. De meeste raakvlakken zijn er met het werk van Mark Roest (terreinbeheer landschap) en Willem van den Eijkel (juridische zaken). Met de penningmeesters en terreincommissarissen heb je natuurlijk regelmatig contact. Sowieso is het van belang dat je regelmatig voor overleg op de terreinen kunt zijn. Die taakverdeling binnen het HB bepaalt het tijdsbeslag van de functie. Je kunt uitgaan van (naast de maandelijkse HB-vergadering) één tot twee dagen per week, een deel daarvan is reistijd. Het is plezierig dat je vooral zelf de tijd kunt inplannen.

Ook is er veel ondersteuning van vaste specialisten uit de club. Bijvoorbeeld voor het legionellabeheer, voor de inspectie van de speeltoestellen, voor ruimtelijke ordeningszaken. Bovendien blijkt er vaak voor de meest uiteenlopende onderwerpen een schat aan kennis voorhanden te zijn binnen de club.

Een meer dan boeiende klus dus, anders had Albert het geen negen jaar volgehouden. Lijkt het je wat? Neem dan contact op met Albert (albertfien@kampeerclub.nl).

Het Hoofdbestuur

kampeerclub.nl > terreinen

De Kooiberg

Na 2,5 jaar vertraging is het er dan toch van gekomen: het groot onderhoud op De Kooiberg is uitgevoerd. In de schets is te zien dat op strategische plekken bomen zijn verwijderd (de bruine stippen), met als resultaat meer zon op de velden. Het is voor dit terrein een relatief kleine ingreep, het moet natuurlijk wel een bos blijven. De grote stammen van de Amerikaanse eiken zijn verwerkt tot vloerdelen.

Sleuteladressen

Voor de terreinen Huizen en 't Springendal zijn nieuwe sleuteladressen gevonden. Check de website voor de juiste gegevens.

Vogels tegen rupsen

Op De Brobbelbies (zie omslagfoto) en op Huizen zijn vogelhuisjes getimmerd en opgehangen. Hierin hopen we straks vele mezenfamilies te verwelkomen, omdat mezen de gevreesde eikenprocessierupsen aan hun jongen voeren. Een mooie, natuurlijke manier om deze jaarlijks terugkerende plaag te bestrijden.

Nieuws van de terreinen

buiten
spoor

Nieuws van de terreinen

Ervaren fotografen gezocht

Voor Buitenspoor zijn we op zoek naar ervaren fotografen. Buitenspoor is een mooi blad. Niet in de laatste plaats door de foto's. Toch kost het vaak veel moeite om mooie en technisch volmaakte beelden bij elkaar te krijgen. Met alle respect voor de vele telefoonkiekjes die we regelmatig krijgen: die zijn niet geschikt voor drukwerk.

Ben je regelmatig op een NTKC-terrein en ook bereid af en toe voor een foto of een portret een stukje te reizen? Heb je een redelijk tot goede camera (high-end compact, systeemcamera of spiegelreflex)? We zoeken vooral fotografen die in oosten, noorden of zuiden van het land wonen. Als beloning ontvang je een kilometervergoeding en naamsvermelding in het mooiste kampeerclubblad van Nederland.

Lijkt dit je wat?

Meld je dan aan bij redactie@kampeerclub.nl en we nemen snel contact met je op.

Foto Henni Bunnik

Roggebot in Dronten

Ons terrein bij Dronten is een pareltje. Bij een kleine groep van onze leden wordt Roggebot steeds populairder. Al jaren neemt het aantal overnachtingen toe op dit beschutte en, sinds de kap van hoge bomen aan de zuidkant, zonnige terrein. Eind december loopt de dertigjarige erfpacht af: het terrein is namelijk eigendom van Staatsbosbeheer. Ondanks de toenemende populariteit twijfelt het HB over het aangaan van een nieuwe langdurige erfpachtovereenkomst. Het terrein wordt bedreigd door de overlast van vliegbewegingen van Schiphol-Lelystad en door de mogelijke overlast van de 250 meter hoge windmolens van Windplan Groen. Daarnaast wordt de Hanzeweg (Kampen-Lelystad) volgend jaar gereconstrueerd en op termijn verbreed.

De plannen zijn ondertussen in procedure gebracht. Schiphol-Lelystad en Windplan Groen zijn om politieke of technische redenen wel vertraagd. Mochten de plannen doorgaan dan zal het ongetwijfeld overlast gaan geven, maar hoe groot die overlast is, dat weten we nog niet. En of met deze veranderingen een NTKC-kernkwaliteit

verloren gaat is ook nog onduidelijk. Verder is Roggebot is een van onze terreinen die meedoen aan het 'Min-Teken'-project, een gezamenlijk onderzoek van het RIVM en de Universiteit van Wageningen. Dit onderzoek richt zich op het terugdringen van teken. In een volgende fase van het onderzoek zal nog een van de deelnemende terreinen omheind moeten worden zoals met ons terrein bij Lochem eerder is gebeurd. Roggebot is daarvoor het meest geschikt en Staatsbosbeheer is bereid mee te werken.

Voor nu is er een oplossing gevonden: de pacht wordt voorlopig met vijf jaar verlengd. Het Min-Teken-onderzoek zal komende vijf jaar worden afgerond. In diezelfde tijd moet er duidelijkheid komen of Schiphol-Lelystad toestemming krijgt om te groeien en of de windmolens gebouwd gaan worden. Hopelijk weten we over vijf jaar uit ervaring hoeveel overlast dit geeft. Dan praten we opnieuw over de toekomst van Roggebot en over de vraag: sluiten of eventueel verplaatsen.

Albert Fien

RECTIFICATIE

De link in het artikel over Kampvuurliedjes, in het vorige Buitenspoor, blijkt niet te werken.

Echter op Youtube staan ze wel! Zoek op 'ntkc zingt mee' en je hebt voor bijna 4,5 uur kampvuurliedjes.

tent versleten?

model al 20 jaar
niet meer gemaakt?

voor Tatteljee
geen probleem

Kip Shelter

Kip Kompakt

Bezoek de Kip Store en kijk op www.KipKamperen.nl

100%
Nederlands
vakmanschap

NTKC-terreinen

- 1 't Aagt, Eenrum
- 2 Austerlitz, Austerlitz
- 3 De Brobbelbies, Schaijk
- 4 Het Essenbos, Ouddorp
- 5 Het Groene Hart, Hazerswoude
- 6 De Haan, Den Haag
- 7 De Heerkuil, St. Geertruid
- 8 De Herteweide, Zorgvlied
- 9 Huizen, Naarden
- 10 De Kooiberg, Ugchelen
- 11 Limmen, Limmen
- 12 Masterveld, Winterswijk
- 13 Roggebot, Dronten
- 14 De Ronde Hoek, Haastrecht
- 15 De Slufter, De Cocksdorp
- 16 De Smagten, Bladel
- 17 't Springendal, Ootmarsum
- 18 Den Treek, Leusden
- 19 De Valkenbelt, Lochem
- 20 Zuudschorre, Ellewoutsdijk

 Gastvrije terreinen:
kampeerclub.nl>terreinen>
gastvrije terreinen (inloggen als lid)

 Gastvrije leden:
kampeerclub.nl>terreinen>
gastvrije leden (inloggen als lid)

Het Essenbos, Ouddorp

Eigen meterkast en stroomaansluiting voor Het Essenbos.

4

Het Groene Hart, Hazerswoude

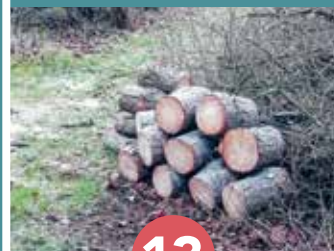
In het kader van de Nationale Boomplantdag zijn er op het terrein 60 bomen geplant.

5

Roggebot, Dronten

Resultaat van de stormen Ciara en Dennis: een flinke voorraad brandhout.

13

